

Sygn. akt V CSK 89/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie ze skargi S. H.
przy uczestnictwie A. J., M. H. i Ł. H.
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem
Sądu Rejonowego w R. z dnia 30 października 2014 r.,
sygn. akt I Ns (...)
w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po H. H. oraz podział majątku wspólnego
H. H. i M. H., a także dział spadku
po H. H.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącego S. H.
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt III Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 21 marca 2017 r., w sprawie ze skargi S. H. z udziałem A. J., M. H. i Ł. H. o wznowienie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po H. H. oraz podział majątku wspólnego H. H. i M. H., a także dział spadku po H. H. zakończonych postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z 30 października 2014 r., Sąd Rejonowy w R. oddalił skargę (pkt 1) i orzekł o nieuiszczonych kosztach sądowych (pkt 2).

2. Postanowieniem z 4 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w G., na skutek apelacji skarżącego, zmienił pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w R. z 21 marca 2017 r. w ten sposób, że odrzucił skargę o wznowienie postępowania (pkt 1) oraz oddalił apelację w pozostałej części (pkt 2).

3. Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiódł S. H., zaskarżając je w całości. Wskazał na naruszenie art. 409 w zw. z art. 524 i art. 13 § 2 k.p.c., art. 410 § 1 w zw. z art. 13 § 2 w zw. z art. 278 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Uwzględniając, że S. H. zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w całości, stwierdzić należy, że skarży zarówno postanowienie co do odrzucenia skargi o wznowienie postępowania (pkt 1), jak i oddalenie apelacji w zakresie w jakim została ona skierowana przeciwko rozstrzygnięciu o kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji (pkt 2).

Stosownie do art. 519¹ § 1 k.p.c. od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Paragrafy 2 i 4 pkt 4 tego artykułu wyłączają dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami oraz w sprawach o dział spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Art. 519¹ k.p.c., ze względu na nadzwyczajny charakter postępowania kasacyjnego dotyczącego prawomocnych orzeczeń sądowych podlega ścisłej wykładni.

Przytoczone regulacje wyłączają dopuszczalność skargi kasacyjnej od innych niż wymienione w art. 519¹ k.p.c. prawomocnych postanowień sądu drugiej instancji, choćby kończyły one postępowanie w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2006 r., III CSK 48/06, OSNC 2007/1/12; postanowienie Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2016 r., I CZ 43/16, niepubl.). Do grupy takich postanowień należy postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania oraz postanowienie rozstrzygające środek zaskarżenia co do

kosztów postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2013 r., II CSK 465/12, niepubl.). Postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania nie jest - rzecz jasna - postanowieniem co do istoty sprawy; podobnie postanowienie odnoszące się do kosztów. Odrzucenie skargi o wznowienie postępowania nie może też być traktowane analogicznie jak odrzucenie wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego, ponieważ są to odrębne żądania procesowe; wniosek inicjuje postępowanie nieprocesowe, natomiast skarga o wznowienie ma charakter szczególnego środka zaskarżenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 października 2001 r., V CKN 357/01, OSNC 2002/7-8/92; postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2006 r., III CZ 103/05, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2012 r., I CSK 443/11, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2012 r., III CSK 57/12, niepubl.).

Z powyższych względów wniesiona skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 13 § 2 i art. 519¹ § 1 k.p.c.).

jw